

Chodzić w Duchu Świętym

10 tydzień zwykły

Czytanie i rozważanie Słowa Bożego

Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu (Hbr 11,6)

Wiara rodzi się z tego, co się słyszy, tym zaś, co się słyszy, jest słowo Chrystusa (Rz 10,17)

06.06.2021

Teksty dostępne na stronie: www.onjest.pl

Rysunek tygodnia:

Opracowanie rozważań:

Jolanta i Jerzy Prokopiuk, Łukasz Kneć, Monika Mosior, Jolanta i Krzysztof Mikos, Przemek i Ewelina Roźnowscy, Elżbieta Gładka, Monika Grozik, Józefa Zygmunt – Dłubacz, Maria Bodys

Korekta:

Jerzy Prokopiuk

Rysunek:

Marta Stańco

Dystrybucja broszury:

Basia i Marek Mikucy

Asysta kościelna:

ks. Wojciech Jaśkiewicz

Aplikacje mobilne:

Tomek Romanowski/ Tymoteusz Abramek

Druk:

Drukarnia Urdruk, Oleśnica

Projekty graficzne:

Gladiatore Marketing Michał Gadomski

Niniejsze rozważania przygotowują osoby ze wspólnoty „On Jest”, Ruchu Światło – Życie
Źródło czytań zamieszczonych w aneksie: www.liturgia.wiara.pl

Drodzy parafianie,

mamy nadzieję, że broszura, którą bierzecie do ręki, pomoże Wam w czytaniu i rozważaniu Słowa Bożego a w ten sposób spotkaniu z Bogiem żywym, obecnym na kartach Pisma Świętego. Naszym celem jest pokazanie Wam przystępnego i prostego sposobu czytania, słuchania i modlitwy Pismem Świętym, tak, aby Słowo Boże, z którym się spotkacie, prowadziło Was w codziennym życiu. Szczególnie tych wszystkich, którzy rozpoczynają korzystanie z naszej propozycji prosimy o przeczytanie kilku wskazówek poniżej. One objaśnią Wam, jak najlepiej skorzystać z broszury, po którą sięgnęliście.

Broszura składa się z 3 części, w kolejności:

- a) propozycji czytania i rozważania na każdy dzień tygodnia,
- b) fragmentów Pisma Świętego do każdego z dni tygodnia (zgodnie z rokiem liturgicznym),
- c) opisu metody modlitwy z Bożym Słowem.

Możesz z niej korzystać w następujący sposób:

1. Zaznajom się z proponowanym sposobem czytania czytając opis metody Lectio Divina na ostatnich stronach. Nie chodzi o to, abyś wszystko zapamiętał(a), ale ogólnie wiedział(a) jak ona przebiega.
2. Przejdź do konkretnego dnia tygodnia i krok po kroku przechodź od jednego punktu do drugiego, według podanych wskazówek, czyli: wycisz się i zaproś Ducha Świętego do modlitwy, przeczytaj tekst do danego dnia ... i tak dalej według wskazówek, zgodnie z zaproponowanym schematem.
3. W trakcie takiego czytania i rozważania możesz, jeśli poczujesz potrzebę, ponownie sięgać do opisu metody zamieszczonego na ostatnich stronach. To pomoże Ci lepiej rozumieć i przeżyć Twoje osobiste spotkanie z Jezusem obecnym w Bożym Słowie.
4. To samo powtarzaj dla każdego innego dnia tygodnia. Bądź wytrwały(a) i cierpliwy(a) a zobaczysz owoce swojego spotkania ze Słowem, bo spotykając się ze Słowem spotykasz się z samym Jezusem. Nie spiesz się, poświęć na to przynajmniej 15 minut każdego dnia.
5. Jeśli masz uwagi czy też chcesz się podzielić swoimi wrażeniami i odkryciami ze spotkania z Jezusem z Bożym Słowem, możesz napisać do nas na: slovo@onjest.pl lub przekazać swoje uwagi Księdzu Proboszczowi.

Pozdrawiamy i życzymy błogosławionego spotkania ze Słowem Bożym - Redakcja

06.06.2021, niedziela , Św. Norberta

CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM TO CZERPAĆ Z NIEGO SIŁY

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

2 List do Koryntian 4, 14 – 5,1

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Czytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- *Niewielkie bowiem utrapienia nasze obecnego czasu – to pisze apostoł, który był przez wielu znienawidzony, prześladowany, cierpiał mnóstwo niewygód w ciągłej podróży, przeżył biczowanie, kamienowanie, był rozbitkiem na morzu i miał za sobą wiele innych “przygód”. Jak ja traktuję moje utrapienia, problemy – czy ich nie wyolbrzymiam, czy się na nich nie skupiam zapominając o bezmiarze *chwały przyszłego wieku dla nas*? Może za bardzo się wpatruję i pozwalam pochłonąć życiu na tym świecie, a za mało żyję Królestwem Bożym?*
- *Dlatego to nie poddajemy się zwątpieniu, chociaż bowiem niszczeje ten człowiek zewnętrzny, to jednak ten, który jest wewnątrz, odnawia się z dnia na dzień. Kłopoty ze zdrowiem, ciągłe zmęczenie, starzenie się – to człowiek zewnętrzny, a jak na to reaguje mój duch? Czy poddaję się zwątpieniu, wypaleniu, rezygnacji, starając się tylko przetrwać kolejny dzień? Apostoł Paweł też odczuwał zmęczenie człowieka cielesnego, ale daje świadectwo, że jego duch w tych okolicznościach stale wzrastał. Św. Paweł cały rozpalony miłością Jezusa odnawiał się z dnia na dzień. Czy moja relacja z Jezusem odnawia moje siły, czy moja osobista modlitwa jest miejscem umocnienia, odnowienia i rozpalenia mojego ducha? Spotkanie z Bogiem, który jest pełną ognia miłością i mocą nie może nie zostawić we mnie śladu - czy tak właśnie jest ze mną?*
- *Dlatego to nie poddajemy się zwątpieniu – skoro św. Paweł pisze, że się nie poddaje, to znaczy, że była taka pokusa. I do mnie ona puka. Do mnie należy decyzja wolnej woli – czy uwierzę diabłu, że nie dam rady i się poddam, czy zawierzę Jezusowi i zdecyduję walczyć, a wtedy łaska Boża zapewni potrzebne siły.*

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

*Teraz zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Panie Jezu Ty bądź moim odpocznieniem i umocnieniem, przyjdź do mnie z Twoją mocą i pełną ognia miłością, potrzebuję Ciebie każdego dnia!*

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

07.06.2021, poniedziałek

CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM, TO ODKRYĆ ŹRÓDŁO SZCZĘŚCIA

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Jana 5,1-12

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Ludzie błogosławieni, to nie ludzie, którzy wszystko posiadają. Ludzie błogosławieni, to nie ci, którzy nie zmagają się z żadnymi problemami. W Przekładzie Dynamicznym przetłumaczone jest to w znamienny sposób: *Pamiętajcie, że prawdziwie szczęśliwi i błogosławieni są ci, którzy zrozumiawszy bezmiar swej duchowej nędzy, całą nadzieję składają tylko w Bogu. Królestwo Niebios jest bowiem przygotowane tylko dla takich osób. Prawdziwie szczęśliwi i błogosławieni są ci, którzy, jak Bóg, smucą się z powodu grzechu! Tylko tacy bowiem doznają pocieszenia w Niebiosach!* Odkrycie swojej słabości, bezradności, to szansa na spotkanie się z Bogiem żywym. To szansa, aby stać się człowiekiem szczęśliwym, bo źródłem szczęścia jest sam Bóg. Gdzie lub w kim pokładasz swoje szczęście? Czy dostrzegasz swój grzech? Co z nim robisz?
- Łaska dotykania swojej nędzy, braków, ran, sprawia, że człowiek może okazywać miłosierdzie innym. Człowiek doświadczający braku jedzenia, potrafi smakować i cenić jedzenie. Człowiek naznaczony smutkiem potrafi zasmakować w radości. Potrzebujemy zatem dziękować za wszelkie swoje braki, głody, bo Bóg ma moc zrodzić w nas z tego doświadczenia radość życia. Braki rodzą także nowe pragnienia, które są kluczem do zmian. Z jakimi brakami się zmagasz? Co z tymi brakami robisz? Czy przychodzisz z nimi do Jezusa?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Jezu, dziękuję Ci za braki w moim życiu. Dziękuję Ci, że jesteś kluczem do mojego szczęścia.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

08.06.2021, wtorek , Św. Jadwigi Królowej

CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM TO Z JEZUSEM PRAGNAĆ CHWAŁY OJCA

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św Mateusza 5, 13-16

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- *Wy jesteście solą ziemi.* Jezus mówi tak do uczniów - czyli też do Ciebie, stwierdzając fakt. To nie jest życzenie, jakaś perspektywa przyszłości, tu i teraz Jezus mówi Ci - jesteś solą ziemi, jesteś światłem świata. Nie masz się tym stać, ale już tym jesteś. Może czujesz, że nie dorosłeś, nie wiesz jak, nie umiesz, czy nie dajesz rady. Od momentu chrztu św. masz w sobie wszystko, co potrzebne. Od momentu chrztu nie jesteś tylko człowiekiem - jesteś Nowym Stworzeniem, masz nową naturę, którą można porównać właśnie do soli i światła. Pamiętaj o tym, wierzysz w to?
- W ciągu życia kolejne sakramenty pomagają w realizacji, materializacji, urzeczywistnieniu w tym świecie tego, co jest faktem dokonany w świecie ducha. Ogromny skarb łaski ma coraz szerszym strumieniem wylewać się z głębi Twojego ducha - coraz bardziej zasalać i oświetlać - najpierw Twoje myśli, decyzje, potem coraz szerzej otoczenie. To nie pochodzi od Ciebie, to nie Twój geniusz czy pracowitość mają zachwycać i przekonywać ludzi. To nie swoją silną wolą masz zmieniać siebie. Chce to czynić Ten, *który mocą działającą w nas może uczynić nieskończenie więcej, niż prosimy czy rozumiemy* (Ef 3,20) - aż będziesz mógł ze św. Pawłem powiedzieć: *już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus.* (Ga 2,20)
- *aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie* Czy pragniesz i dążysz do wypełnienia tego pragnienia Jezusa - by Jego miłość działała w Tobie i przez Ciebie dla chwały Ojca?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Duchu Św. chcę Ci pozwolić jeszcze bardziej działać, proszę Ty sam mnie przemieniaj, Ty sam kochaj przeze mnie braci. Dziękuję, że moja słabość Ci nie przeszkadza, że to Twoja moc, Twoja miłość, Twoja łaska jest siłą działającą we mnie i przeze mnie!

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

09.06.2021, środa , Św. Efrema

CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM I SPEŁNIAĆ ZAMYSŁY BOGA

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Mateusza 5, 17-19

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Prawo możeszowe powstało dla ludzi niedoskonałych. Przewidywało ono kary i konsekwencje za przekroczenie (zarówno umyślne, jak i nieumyślne) przepisów. Nikt z ludzi nie był w stanie wypełnić wszystkich przykazań w taki sposób, by nie popełnić błędu. Jezus był pierwszym Żydem, który wypełnił Prawo do końca, bez uchybień. Nie dość, że zrealizował wszystko, to jeszcze w imię miłości przekraczał niektóre przepisy - np. pozwalając łuskać kłosa uczniom w szabat. Jako człowiek wypełnił Prawo, jako Syn Boży nie mieścił się w nim. Stąd konflikt z faryzeuszami, którzy nie pojmowali, że uzdrowienie chorego człowieka nie jest pracą w dniu szabat - lecz objawem miłosierdzia Wszechmogącego Boga.
- Jeśli mam zachowywać konkretne przepisy religijne, mogę to robić dla dwóch motywacji. Pierwsza, to względ na miłość Boga. Ze względu na szacunek i wdzięczność do Niego, ze względu na pamięć o Jego męce, nie będę jeść mięsa w piątek. Jest zakaz - ale taki, który rozumiem i z którym się utożsamiam. Druga, to miłość własna. Dążę do doskonałości, spełniam idealnie wszystkie nakazy i zakazy. Nie jem mięsa w piątek!!! To mi daje poczucie satysfakcji i usprawiedliwia fakt, że osądzam tych, co żyją inaczej lub po prostu są słabsi! Popatrz na swoje praktyki religijne i spróbuj stanąć wobec nich z pytaniem: po co ja to robię i co mi to daje? Jakie motywacje mną kierują?
- Oczyszczaj nas, Panie, z wszelkich motywacji, które nie są zgodne z duchem miłości. Oczyszczaj nas z egoizmu, pychy, osądzania. Dawaj nam światło oczy serca, byśmy umieli postępować z miłością wobec Ciebie i ludzi, którzy nas otaczają. Pomóż nam spełniać zamysły Twojego Serca.

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Serce Jezusa, gorejące ognisko Miłości, zmiłuj się nad nami.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

10.06.2021, czwartek , Bł. Bogumiła

CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM TO BYĆ CZŁOWIEKIEM SPRAWIEDLIWYM

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Mateusza 5,20-26

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- W dzisiejszej Ewangelii Jezus naucza o sprawiedliwości według Bożego spojrzenia oraz zachęca do pojednania. Moja sprawiedliwość *ma być większa niż uczonych w Piśmie i faryzeuszów*. Czym jest sprawiedliwość faryzeuszów, uczonych w Piśmie? Faryzeusze tak interpretowali pisma, aby nie zauważać swoich przewinień, ale by ich interpretacje, nauki osądzały innych. Tacy byli faryzeusze, oceniając innych nie dostrzegali swoich win. A Jezus mówi, że jeśli chcesz Bogu złożyć ofiarę jednocześnie skarżąc się, że ktoś ma coś przeciwko tobie to raczej poczekaj z ofiarą. Idź, najpierw pojednaj się a potem wróć przed ołtarz. Takiej ofiary naprawdę pragnie Bóg.
- *Pojednaj się z bratem swoim, Pogódź się ze swoim przeciwnikiem szybko* - jakże trudne wymagania stawia Jezus. Pojednać się, to wyciągnąć rękę do kogoś, z kim być może mam jakiś konflikt. Pojednać się, to przyznać się do tego, że też mogę być przyczyną konfliktu. Pojednać się, to szukać tego co nas łączy i nie wypominać tego co nas dzieli. Aby żyć w postawie pojednania trzeba zmienić swoje spojrzenie na drugiego człowieka. Trzeba nieustannie szukać bliskości z Jezusem, by Jego oczami patrzeć na innych, by szukać za wszelką cenę dobra a nie skupiać się na tym co jest złe. Jeśli w moim centrum będzie jedynie próba oceny, zmiany na siłę drugiej osoby to nie uda mi się pojednać z nikim. Jeśli dla dobra relacji spróbuję odsunąć od siebie myśli o rzeczach, których nie akceptuję w moim bracie to też się nie uda, bo one prędzej czy później do mnie wrócą. Potrzebuję całkowitej zmiany mojego myślenia, przemienionego spojrzenia na bliźniego. Potrzebuję patrzeć na osoby oczami Jezusa. Wszelkie moje decyzje, postanowienia, wysiłki na nic się zdadzą. Jedynie Duch Święty jest w stanie dokonać we mnie takiej przemiany, ale Duch Święty potrzebuje mojej decyzji. Czy przychodzę do Niego w sytuacjach konfliktu z bliźnim? Czy proszę Go o przemianę mojego serca? A może zawsze proszę o przemianę tej drugiej osoby, bo w sobie nie dostrzegam niczego do poprawy?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Jezu, uczynń serce moje według serca Twego

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

11.06.2021, piątek , Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa

CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM, TO PROSIĆ O ZROZUMIENIE MIŁOSIERNEJ MIŁOŚCI

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Księga Proroka Ozeasza 11, 1. 3-4. 8c-9

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Bóg okazywał Izraelowi miłość a oni się od Niego odwracali. Syna swego wezwałem z Egiptu. Naród wybrany widząc tak wielkie znaki jak woda ze skały, suche morze Czerwone, przepiórki, manna - robi sobie cielca. Ale czy dalsze wieki przyniosły zmianę? Miłość nie jest kochana - powie po wielu wiekach św. Franciszek. Dlaczego? Dlaczego nie umiemy zobaczyć udzielającej się miłości i nie umiemy czy nie chcemy na nią odpowiedzieć? Gdzie tkwi tajemnica? Prosta odpowiedź brzmi - to pierwotne skażenie, grzech pierworodny. Ale czy to nie zbyt uproszczone tłumaczenie, szczególnie dla tych, którzy są ochrzczeni?
- W moim sąsiedztwie mieszka starsza kobieta, która bardzo kochała swojego wnuka. Po śmierci jedyne go syna przepisała na niego cały dom, już nie może tego odwrócić. Teraz ten traktuje ją jak zawadę w swoich planach, wypomina jej, że ta ciągle jeszcze żyje mimo wielu schorzeń, utrudnia pomoc. Miłość niekochana i wzgardzona. Najbardziej boli od tych, których najbardziej kochamy. Ile takich przykładów zna każdy z nas. A co z miłością Bożą wobec nas? A jeśli tak niekochana, wzgardzona i odrzucana jest miłość Boża i odrzucane Jego miłosierdzie - tego, który nosił na ramionach, karmił, przywracał zdrowie, troszczył się?
- Sedno tego fragmentu tkwi jednak w tym, że ta wzgardzona i niekochana miłość Boga do nas nie chce nam odpowiedzieć tak, jak na to zasługujemy. Mimo naszych niewierności, grzechów, upadków Jego miłość pozostaje niewzruszona. Nawet więcej - Boże serce i wnętrzności (czyli najgłębsze wnętrze Jego istoty) rozpalają się na samą myśl, że mógłby opuścić tych, których sobie wybrał. Niepojęte. Czy da się to ogarnąć naszym ludzkim umysłem? Ja nie umiem zrozumieć, ale mogę i chcę dziękować i uwielbiać, prosić o zrozumienie choćby częściowe i przelanie do mojego serca jakiejś części takiej miłości. Czyż nie jest to dobra intencja w dzisiejsze święto Najświętszego Serca Jezusa?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

*Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Panie, udziel mi ze swojej miłosiernej miłości, wlej ją do mojego serca i wnętrza, abym był podobny coraz bardziej do Ciebie, abym umiał odpowiadać na Twoją miłość miłosierdną.*

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

12.06.2021, sobota , Bł. Antoniego Nowowiejskiego, biskupa i Towarzyszy, męczenników

CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM, TO DBAĆ O ROZWÓJ WIARY

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Łukasza 2,41-51

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Jezus wzrastał w atmosferze miłości, w głęboko religijnej rodzinie. Maryja i Józef w jedności troszczyli się o bezpieczeństwo i wychowanie Syna („*oto ojciec Twój i ja z bólem serc szukaliśmy Ciebie*”). Przed rodzicami zawsze stoi zadanie wychowania dzieci, w tym troska o rozwój wiary. Niestety, dzisiaj często nie ma w tym jedności, a cały trud z tym związany „spada” na jednego z rodziców. Realizacja tego zadania niejednokrotnie ogranicza się do przekazywania pewnych przyzwyczajzeń, zachowań, które mają kierować ku Bogu (ta sama ławka w kościele, taki sam codzienny pacierz,...), zamiast pomóc doświadczyć spotkania z osobowym Bogiem. Nie zawsze wynika to ze złej woli. Może być skutkiem braku własnej relacji z Panem. Jakie są moje praktyki religijne? Czy są one tylko zachowaniem tradycji, czy odpowiedzią na spotkanie z Bogiem? Czy i jak wychowujemy dzieci w wierze?
- Maryja jako matka doświadczała emocji, które są znane rodzicom: począwszy od troski o zabezpieczenie podstawowych potrzeb, poprzez lęk o jego bezpieczeństwo, aż po cierpienie z powodu straty dziecka. Mimo, że nie zawsze rozumiała co się działo, to „*zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu*” (Łk 2,19). Nieustannie stawała w obecności Bożej. Szukała Jego woli. Jest dla nas przykładem jak w życiu szukać Jezusa, jak rozważać w sercu Jego słowa, jak rozpoznawać Jego wolę. Czy mam Jezusa w zasięgu swojego wzroku? Czy szukam Go w codzienności?
- Maryja z Józefem odnaleźli Jezusa w świątyni. To jest miejsce, w którym każdy może Go znaleźć. Zostawił nam siebie szczególnie w sakramencie Eucharystii. Jest w nim żywy i prawdziwy. Z miłością oddaje nam siebie. Chce zjednoczenia z nami. Czy przychodzę do Jezusa częściej niż tylko w niedzielę i święta?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przepraszania, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** „Jest moją radością, mój Boże, czynić Twoją wolę, a Prawo Twoje mieszka w moim wnętrzu.” (Ps 40,9)

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

Aneks:

CZYTANIA NA POSZCZEGÓLNE DNI TYGODNIA

06.06.2021, niedziela – 2 List do Koryntian 4, 14 – 5,1

Bracia. Jesteśmy przekonani, że Ten, który wskrzesił Jezusa, z Jezusem przywróci życie także nam i stawi nas przed sobą razem z wami. Wszystko to bowiem dla was, ażeby w pełni obfitująca łaska zwiększyła chwałę Bożą przez dziękczynienie wielu. Dlatego to nie poddajemy się zwątpieniu, chociaż bowiem niszczyje ten człowiek zewnętrzny, to jednak ten, który jest wewnątrz, odnawia się z dnia na dzień. Niewielkie bowiem utrapienia nasze obecnego czasu gotują bezmiar chwały przyszłego wieku dla nas, którzy się wpatrujemy nie w to, co widzialne, lecz w to, co niewidzialne. To bowiem, co widzialne, przemija, to zaś, co niewidzialne, trwa wiecznie. Wiemy bowiem, że jeśli nawet zniszczyje nasz przybytek doczesnego zamieszkania, będziemy mieli mieszkanie od Boga, dom nie ręką uczyniony, lecz wiecznie trwały w niebie.

07.06.2021, poniedziałek – Ewangelia według św. Jana 5,1-12

Jezus, widząc tłumy, wyszedł na górę. A gdy usiadł, przystąpili do Niego Jego uczniowie. Wtedy otworzył usta i nauczał ich tymi słowami: «Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni. Błogosławieni cisi, albowiem oni na własność posiadą ziemię. Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni. Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią. Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą. Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi. Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni jesteście, gdy wam urągają i prześladują was i gdy z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe o was. Cieszcie się i radujcie, albowiem wielka jest wasza nagroda w niebie. Tak bowiem prześladowali proroków, którzy byli przed wami».

08.06.2021, wtorek – Ewangelia według św Mateusza 5, 13-16

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Wy jesteście solą ziemi. Lecz jeśli sól utraci swój smak, czymże ją posolić? Na nic się już nie przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie przez ludzi. Wy jesteście światłem świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze. Nie zapala się też lampy i nie umieszcza pod korcem, ale na świeczniku, aby świeciła wszystkim, którzy są w domu. Tak niech wasze światło jaśnieje przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie».

09.06.2021, środa – Ewangelia według św. Mateusza 5, 17-19

Jezus powiedział do swoich uczniów: Nie sądzcie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków. Nie przyszedłem znieść, ale wypełnić. Zaprawdę bowiem powiadam wam: Dopóki niebo i ziemia nie przeminają, ani jedna jota, ani jedna kreska nie zmieni się w Prawie, aż się wszystko spełni. Ktokolwiek więc zniósłby jedno z tych przykazań, choćby najmniejszych, i uczyłby tak ludzi, ten będzie najmniejszy w królestwie niebieskim. A kto je wypełnia i uczy wypełniać, ten będzie wielki w królestwie niebieskim.

10.06.2021, czwartek – Ewangelia według św. Mateusza 5,20-26

Jezus powiedział do swoich uczniów: Jeśli wasza sprawiedliwość nie będzie większa niż uczonych w Piśmie i faryzeuszów, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego. Słyszeliście, że powiedziano przodkom: Nie zabijaj; a kto by się dopuścił zabójstwa, podlega sądowi. A Ja wam powiadam: Każdy, kto się gniewa na swego brata, podlega sądowi. A kto by rzekł swemu bratu: Raka, podlega Wysokiej Radzie. A kto by mu rzekł: Bezbożniku, podlega karze piekła ognistego. Jeśli więc przyniesiesz dar swój przed ołtarz i tam wspomnisz, że brat twój ma coś przeciw tobie, zostaw tam dar swój przez ołtarzem, a najpierw idź i pojednaj się z bratem swoim. Potem przyjdź i dar swój ofiaruj! Pogódź się ze swoim przeciwnikiem szybko, dopóki jesteś z nim w drodze, by cię przeciwnik nie podał sędziemu, a sędzia dozorczy, i aby nie wtrącono cię do więzienia. Zaprawdę, powiadam ci: nie wyjdiesz stamtąd, aż zwrócisz ostatni grosz.

11.06.2021, piątek – Księga Proroka Ozeasza 11, 1. 3-4. 8c-9

Tak mówi Pan:

«Miłowałem Izraela, gdy jeszcze był dzieckiem, i syna swego wezwałem z Egiptu. Ja uczyłem chodzić Efraima, na swe ramiona ich brałem; oni zaś nie rozumieli, że przywracałem im zdrowie. Pociągnąłem ich ludzkimi więzami, a były to więzy miłości.

Byłem dla nich jak ten, co podnosi do swego policzka niemowlę – schyliłem się ku niemu i nakarmiłem je.

Moje serce na to się wzdryga i rozpalają się moje wnętrzności. Nie chcę, aby wybuchnął płomień mego gniewu, i Efraima już więcej nie zniszczę, albowiem Bogiem jestem, nie człowiekiem; pośrodku ciebie jestem Ja – Święty, i nie przychodzę, żeby zatracać».

12.06.2021, sobota – Ewangelia według św. Łukasza 2,41-51

Rodzice Jezusa chodzili co roku do Jerozolimy na Święto Paschy. Gdy miał On lat dwanaście, udali się tam zwyczajem świątecznym. Kiedy wracali po skończonych uroczystościach, został Jezus w Jerozolimie, a tego nie zauważyli Jego rodzice. Przypuszczając, że jest w towarzystwie pątników, uszli dzień drogi i szukali Go wśród krewnych i znajomych. Gdy Go nie znaleźli, wrócili do Jerozolimy szukając Go.

Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni, gdzie siedział między nauczycielami, przysłuchiwał się im i zadawał pytania. Wszyscy zaś, którzy Go słuchali, byli zdumieni bystrością Jego umysłu i odpowiedziami. Na ten widok zdziwili się bardzo, a Jego Matka rzekła do Niego: „Synu, czemuś nam to uczynił? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie”.

Lecz On im odpowiedział: „Czemuście Mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?” Oni jednak nie rozumieli tego, co im powiedział.

Potem poszedł z nimi i wrócił do Nazaretu; i był im poddany.

A Matka Jego chowała wiernie te wspomnienia w swym sercu.

LECTIO DIVINA – METODA CZYTANIA I ROZWAŻANIA SŁOWA BOŻEGO

Mnisi znali dwa sposoby medytacji Słowa Bożego: **ruminatio** – przetrawianie Słowa Bożego poprzez jego ciągle powtarzanie oraz **lectio divina** – Bożą lekturę, w której chodziło o to, aby wszystkie słowa Biblii rozumieć jako drogę do Boga, jako opis drogi duchowej. Kluczowe jest tu pytanie: kim jestem, co jest tajemnicą mojego życia, kim i czym stałem się dzięki Jezusowi Chrystusowi? **Kiedy bowiem poprzez rozważanie Bożego Słowa zobaczę, kim jestem, zmieni się także moje działanie w świecie.**

Kilka uwag o miejscu modlitwy, czasie oraz pozycji modlitwowej.

1. **Miejsce** – idealne to kościół czy kaplica z wystawionym Najświętszym Sakramentem. W praktyce będzie to każde miejsce, w którym znajdziemy choć odrobinę wyciszenia.
2. **Czas** – przynajmniej kwadrans. Dobrze, jeśli będzie to pół godziny. Pora dnia nie jest istotna, ważne tylko, byśmy byli przytomni i w czasie modlitwy nie zasnęli.
3. **Pozycja w czasie modlitwy** – godna i wygodna. Można klęczeć, siedzieć na małej ławeczce, można też zwyczajnie usiąść na wygodnym krześle przy stole.

Przebieg *lectio divina*

Istotą tej metody jest jej podział na kilka części:

1. **Czytanie (*lectio*),**
2. **Medytację (*meditatio*),**
3. **Modlitwę (*oratio*) i trwanie przed Bogiem (*contemplatio*).**
4. **Działanie (*actio*)**

Całość powinna być poprzedzona chwilą wyciszenia, skupienia, prośbą skierowaną do Ducha Świętego o dobre owoce. To kluczowy moment przed każdym czytaniem i rozważaniem Bożego Słowa. Głębokie znaczenie Pisma Świętego jest sekretem znanym tylko Duchowi Świętemu, który objawia je komu chce, jak chce, kiedy i gdzie chce. *Duch przenika wszystko, nawet głębokości Boga samego* – pisze św. Paweł (1Kor 2,10). Tego Ducha Bóg udzielił i pragnie udzielać nam, jak mówi św. Łukasz: *Jeśli więc wy, choć źli jesteście, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, o ileż bardziej Ojciec z nieba da Ducha Świętego tym, którzy Go proszą* (Łk 11,13). Dlatego tak ważne jest, aby prosić o Ducha Bożego, który sam sprawi, że księga Pisma Świętego zostanie dla nas otwarta, to znaczy zrozumiemy jego sens dla nas dziś – w czasie i miejscu, w którym się aktualnie znajdujemy.

Lectio – Czytaj z wiarą i uważnie święty tekst, jak gdyby dyktował go dla ciebie Duch Święty.

Wybieramy dłuższy fragment tekstu. Nie zakładamy, że przeczytamy go w całości. Może się zdarzyć, że już pierwszy werset będzie tym fragmentem, nad którym powinniśmy zatrzymać się dłużej. Czytam Pismo Święte powoli i uważnie, nie po to, by pomnożyć swoją wiedzę, lecz by spotkać Boga w Jego Słowie. W czytaniu chodzi bowiem o znalezienie takiego fragmentu (zwykle będzie to jeden werset, czasami kilka), który nas poruszy. To poruszenie może mieć bardzo różny charakter. Może to być ciekawość, niezrozumienie, pociecha, piękno, niepokój. Poruszenie jest świadectwem, że ten werset jest dla nas osobiście ważny. Bardzo ważną informacją jest złość lub agresja rodząca się podczas czytania Słowa Bożego. Oznacza ona bowiem, że Jezus w Słowie Bożym dotyka jakiejś nieuporządkowanej dziedziny naszego życia. Jest bardzo istotne zwrócenie uwagi na uczucia, które nam towarzyszą. Nie mamy wpływu na uczucia, które się rodzą. Są ważne, ponieważ, ukazują nam one stan naszego serca. Nie ma uczuć dobrych i złych, ponieważ są one obojętne moralnie. Jeżeli rodzi się uczucie zazdrości lub niechęci to nie jest to grzechem. Grzechem może stać się dopiero nasza odpowiedź na to uczucie.

Znalezienie tekstu, który Cię porusza jest sygnałem, że kończy się etap *lectio*.

Meditatio – Staraj się zrozumieć dogłębnie tekst. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Pierwotne, łacińskie znaczenie tego słowa to „powtarzanie”. W tej części koncentrujemy się na znalezionym urywku. Czytamy go wielokrotnie, powoli, jakby smakując – całość wersetu lub jego fragmenty. Czytając możemy akcentować różne części i wyrazy wersetu. Prawdopodobnie nauczymy się w ten sposób wersetu na pamięć. Powtarzajmy go zatem także w myśli – może nam pomóc zamknięcie oczu. Angażujmy na tym etapie nie tylko rozum, ale także i serce. Można się zastanowić, dlaczego ten fragment mnie zainteresował, pytać się co ten fragment mi mówi, objawia, komunikuje. Ważne jest, aby medytować tylko jeden fragment. Jeśli poruszyło cię więcej fragmentów, zatrzymaj się na pierwszym, pozostałe w tej medytacji cię nie interesują.

Oratio – Teraz ty mów do Boga, a jeśli zabraknie Ci słów to trwaj przed nim bez słów (contemplatio).

Na pewnym etapie medytacji zamienia się w modlitwę. Będzie ona miała spontaniczny charakter. Otwórz przed Bogiem serce, aby mówić Mu o przeżyciach, które rodzi w tobie Słowo. Módl się prosto i spontanicznie. Czasami będzie to nasza aktywność, ale możemy też być „porwani” przez Boże natchnienie. Wtedy modlitwa stanie się bardziej działaniem Boga w nas niż naszym działaniem. Trudno przewidzieć, co przyniesie modlitwa, jaki dokładnie charakter i kierunek przybierze. Może to być zarówno przebłaganie, prośba jak i dziękczynienie i uwielbienie. Może mieć także charakter krótkiej, żarliwej modlitwy, proszącej Boga, by ukoił moja tęsknotę, by pozwolił się doświadczyć i ujrzeć. Na lub po etapie oratio - Twojej modlitwy do Boga, którą wzbudziło rozważanie danego fragmentu - może przyjść czas, że braknie Ci słów. Trwaj wtedy przy Bogu bez słów - wtedy modlisz się samą swoją obecnością a Duch Święty działający w Tobie będzie kierował do Boga taką modlitwą, która Jemu się podoba: *"Podobnie także Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami. Ten zaś, który przenika serca, zna zamiar Ducha, [wie], że przyczynia się za świętymi zgodnie z wolą Bożą"* (Rz 8, 26-28)

W każdej głębokiej ludzkiej relacji przychodzi etap rozumienia się bez słów. Tak samo jest Bogiem. Ani On nic nie musi mówić, ani ja. Jesteśmy ze sobą razem. I to wystarczy.

Actio – Pytaj siebie: „Co mam zrobić?”.

Ostatni etap lectio divina to zaproszenie do działania, zgodnie z napomnieniem św. Jakuba: *"Wprowadzajcie zaś słowo w czyn, a nie bądźcie tylko słuchaczami oszukującymi samych siebie. (Jk 1, 23)*. Zadań sobie pytanie, czy przez to rozważanie Bóg wzywa Cię do podjęcia jakiegoś postanowienia, zadania, porozmawiania z kimś, przebaczenia komuś, pomocy komuś. Jeśli tak, to zapisz sobie konkretny fragment, który Cię porusza do działania albo to, co chcesz uczynić. Pamiętaj, że działaniem może być także przyzwolenie, zgoda wobec Boga, aby coś w tobie zmienił, aby sam działał w tobie i przemieniał ciebie tak, jak chce. Po pewnym czasie będziesz wyraźnie widział jak Bóg Cię prowadzi.

Twoim *Actio* może być także nauczenie się na pamięć jakiegoś wersetu z aktualnego czytania. Możesz także pomyśleć, jakie słowo, frazę czy werset zabierzesz ze sobą na cały dzień, to znaczy będziesz je powtarzał i wracał do niego w różnych momentach dnia. W ten sposób dasz Bogu szansę i przestrzeń do Jego działania w tobie, do tego, aby cię przemieniał swoim Słowem, które samo z siebie wydaje owoc: *Czy śpi, czy czuwa, we dnie i w nocy, nasienie kiełkuje i rośnie, on sam nie wie jak. Ziemia sama z siebie wydaje plon (...)* (Mk 4,27-28).

Nie zawsze lectio divina będzie kończyło się podjęciem konkretnego postanowienia i wykonaniem konkretnego działania. Doświadczenie pokazuje jednak, że praktykowanie tej metody przebywania ze Słowem Bożym po pewnym czasie przemienia człowieka samo z siebie, porusza go, przekonuje o tym co prawdziwe i ważne, daje światło do podejmowania właściwych decyzji życiowych i zaprasza do podejmowania zmian.

Możesz korzystać z rozważań **LectioDivina** używając swojego smartfona lub innego urządzenia mobilnego. Aplikację możesz pobrać gratis, podając w wyszukiwarce: **“LectioDivina – On Jest”**

Pobierz na:
Google Play

Pobierz na:
App Store

Kindle oraz inne czytniki obsługujące format .mobi na stronie: www.onjest.pl/slowo

Facebook: [@lectiodivina.onjest](https://www.facebook.com/lectiodivina.onjest)